

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mesopotamia Broadcast A/S METV (C-244/10),
Roj TV A/S (C-245/10)

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesverwaltungsgericht — Wykładnia art. 2a i 22a dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. L 298, s. 23), zmienionej dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r. (Dz.U. L 202, s. 60) — Zakaz działalności z powodu działania na szkodę idei porozumienia między narodami nałożony na nadawcę telewizyjnego z siedzibą w innym państwie członkowskim — Wyłączenie uprawnienia państwa członkowskiego odbioru do utrudniania na swoim terytorium rozpowszechniania audycji telewizyjnych z innych państw członkowskich z powodów, które objęte są dziedzinami skoordynowanymi w dyrektywie 89/552/EWG — Dopuszczalność działania na szkodę idei porozumienia między narodami jako podstawy zakazu objętej dziedzinami skoordynowanymi w tej dyrektywie

Sentencja

Wykładni art. 22a dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej [nadawczej], zmienionej dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r., należy dokonywać w ten sposób, iż okoliczności takie jak będące przedmiotem sporu w postępowaniach przed sądem krajowym, objęte uregulowaniem prawa krajowego zakazującym działania na szkodę porozumienia między narodami, powinny być uważane za mieszczące się w ramach pojęcia nakłaniania do nienawiści ze względu na rasę, płeć, religię lub narodowość. Artykuł ten nie sprzeciwia się powzięciu przez państwo członkowskie na podstawie ogólnych przepisów, takich jak Gesetz zur Regelung des öffentlichen Vereinsrechts (ustawa o stowarzyszeniach) z dnia 5 sierpnia 1964 r., zmieniona przez art. 6 ustawy z dnia 21 grudnia 2007 r., środków wobec nadawcy telewizyjnego z siedzibą w innym państwie członkowskim na podstawie tego, że działalność i cele tego nadawcy naruszają zakaz działania na szkodę porozumienia między narodami, o ile środki te nie stanowią przeszkody dla ściśle rozumianej retransmisji programów telewizyjnych realizowanych przez tego nadawcę z terytorium innego państwa członkowskiego, co powinno zostać zbadane przez sąd krajowy.

(¹) Dz.U. C 234 z 28.8.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Republika Litewska) — Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, Lietuvos žaliųjų judėjimas, Petras Girinskas, Laurynas Arimantas Lašas przeciwko Pakruojo rajono savivaldybės, Šiaulių visuomenės sveikatos centras, Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas

(Sprawa C-295/10) (¹)

(Dyrektywa 2001/42/WE — Ocena wpływu niektórych planów i programów na środowisko — Plany określające użytkowanie małych obszarów na poziomie lokalnym — Artykuł 3 ust. 3 — Plany zagospodarowania przestrzennego, które dotyczą tylko jednego przedmiotu działalności gospodarczej — Ocena w ramach dyrektywy 2001/42/WE wykluczona w prawie krajowym — Uprawnienia dyskrecjonalne państw członkowskich — Artykuł 3 ust. 5 — Związek z dyrektywą 85/337/EWG — Artykuł 11 ust. 1 i 2 dyrektywy 2001/42/WE)

(2011/C 331/07)

Język postępowania: litewski

Sąd krajowy

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, Lietuvos žaliųjų judėjimas, Petras Girinskas, Laurynas Arimantas Lašas

Strona pozwana: Pakruojo rajono savivaldybės, Šiaulių visuomenės sveikatos centras, Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas

przy udziale: Sofita UAB, Oltas UAB, Šiaulių apskrities viršininko administracija, Rimvydas Gasparavičius, Rimantas Pašakinskas

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Wykładnia art. 3 i art. 11 dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197, s. 30) oraz dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. L 175, s. 40) — Wymóg przeprowadzenia oceny w ramach dyrektywy 2001/42/WE po przeprowadzeniu oceny w ramach dyrektywy 85/337/EWG — Ustawodawstwo krajowe przewidujące, że nie ma potrzeby dokonania strategicznej oceny wpływu na środowisko miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plany te dotyczą tylko jednego przedmiotu działalności gospodarczej

Sentencja

- 1) Wykładni art. 3 ust. 5 dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko w związku z jej art. 3 ust. 3 należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym, które przewiduje w sposób tak ogólny i bez indywidualnego zbadania każdego przypadku, iż ocena na podstawie tej dyrektywy nie jest przeprowadzana, gdy plany, które określają sposób użytkowania małych obszarów na poziomie lokalnym, dotyczą tylko jednego przedmiotu działalności.
- 2) Artykuł 11 ust. 1 i 2 dyrektywy 2001/42 należy interpretować w ten sposób, że ocena wpływu na środowisko zrealizowana zgodnie z dyrektywą 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, zmienioną dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r., nie zwalnia z wymogu przeprowadzenia takiej oceny na podstawie dyrektywy 2001/42. Jednakże do sądu odsyłającego należy zbadanie, czy ocena, która została przeprowadzona na podstawie zmienionej dyrektywy 85/337, może być uznana za wyraz skoordynowanej lub wspólnej procedury i czy obejmuje ona już wszystkie wymogi dyrektywy 2001/42. Jeżeli okazałoby się, że taka sytuacja ma miejsce, to nie byłoby już wymagane przeprowadzenie nowej oceny zgodnie z tą ostatnią dyrektywą.
- 3) Artykuł 11 ust. 2 dyrektywy 2001/42 należy interpretować w ten sposób, że nie zobowiązuje on państw członkowskich do ustanowienia w ich systemie prawnym skoordynowanych lub wspólnych procedur, które spełniają wymogi dyrektywy 2001/42 i zmienionej dyrektywy 85/337.

(¹) Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 22 września 2011 r. — Bell & Ross BV przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Klockgrossisten i Norden AB

(Sprawa C-426/10 P) (¹)

(**Odwołanie — Podpisany oryginał skargi złożony po terminie — Wada usuwalna**)

(2011/C 331/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bell & Ross BV (przedstawiciel: adwokat S. Guerlain)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik), Klockgrossisten i Norden AB

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) z dnia 18 czerwca 2010 r. w sprawie T-51/10 Bell & Ross przeciwko OHIM — Klockgrossisten i Norden, na mocy którego Sąd oddalił skargę na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 października 2009 r. (sprawa R 1267/2008-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Klockgrossisten i Norden AB a Bell & Ross BV — Podpisany oryginał skargi złożony po terminie — Pojęcia usprawiedliwionego błędu i nieprzewidywalnych okoliczności — Zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i proporcjonalności — Oczywista niedopuszczalność

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Bell & Ross BV zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság (Węgry) w dniu 27 lipca 2011 r. — Erika Jörös przeciwko Aegon Magyarország Hítel Zrt

(Sprawa C-397/11)

(2011/C 331/09)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Erika Jörös

Strona pozwana: Aegon Magyarország Hítel Zrt.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postępowanie przed sądem krajowym jest zgodne z art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG (¹), jeżeli po stwierdzeniu, że którykolwiek z ogólnych warunków umów, do których odnosi się powództwo, jest nieuczciwy, sąd bada nieważność omawianego warunku z tego względu, nawet jeżeli nie został on konkretnie podniesiony przez strony?
- 2) Czy sąd krajowy powinien również prowadzić postępowanie w sprawie wszczętej przez konsumenta, zgodnie z tym co opisano w pytaniu pierwszym, chociaż zazwyczaj, w przypadku gdy strona poszkodowana wnosi powództwo na tej podstawie, stwierdzenie nieważności ze względu na nieuczciwy charakter ogólnych warunków umów nie należy do właściwości sądu rejonowego, lecz sądu wyższej instancji?